

Uutisruutu

Mikrobitti-lehti julkaisee Suomen ensimmäisen sarjakuvacd-romin. Lehden vakiosarjana pitkään pyörinyt Mikrokivi-kausi on koottu rompulle kommentein varustettuna. Levyiltä löytyy myös multimedia, jossa sarjan tekijä Harri Vaalio eli Wallu esittelee sarjakuvavun piirtämistä. Lisäksi lätyllä on piirtäjäesittely, peli, sarjoihin liittyvä tietokonesanasto ja linkkivinkkejä Internetin sarjakuva-aiheisille sivuille. Paketti ehtinee joulumarkkinoille.

Ruotsalaisen Charlie Christensen on lopettanut pitkään kestäneen menestyssarjansa Arne Ankan. Espanjassa Pamplonassa jo vuosia asunut Christensen oli sitä mieltä, että hänellä ei ole enää sormituntumaa kotimaansa oloihin ja tapahtumiin. Jäähyväissarja julkaistiin Metalabeta-ten-lehden numerossa 12/95.

Ruotsalainen Optimal-kustantamo on keksinyt pakata Daniel Ahlgrenin minialbumin cd-levyn kansiin. Ahlgren on julkaissut aiemmin kaksi (normaalia) albumia. Daniel Ahlgren klarar skivan -nimisen julkaisun mukana tulee myös cd-levy, mutta sillä ei ole yhtäkään mitään. Olisikohan tämä vuoden oudoin markkinointitemppu?

Jean "Möebius" Giraud käsikirjoittaa uuden Blueberry-tarinan. Piirtäjäksi huhutaan Francois Boucqia, joka ei ole aiemmin tehnyt genre-sarjoja vaan aikuisille suunnattua taiteellista mustaa huumoria.

Puoliksi suomalaista sukujuurta ollut ranskalaispiirtäjä Arno kuoli viime heinäkuussa. Vuonna 1961 syntynyt Arno oli kuollessaan vain 35 vuoden ikäinen. Arno kuului siistin piirrostyylinsä ja väljiksi sommiteltujen kuviensa perusteella selvästi möebiuslaiseen koulukuntaan. Hänen pääteoksekseen jäi Alexandro Jodorowskyn kirjoittama, seitsemän albumin mittainen Alef Thau -fantasiasaaga, josta suomeksi on ilmestynyt kolme osaa Kersan kustantamana. Lisäksi Jalava on julkaissut häneltä toisen maailmansodan jälkimaininkeihin Ukrainaan sijoittuvan rakkaustarinan Anton Six, joka perustui Boucquet'n käsikirjoitukseen.

Syksyn sarjakuvafestarin ruotsalaisvieras Max Andersson valloittaa Amerikan ohella Saksaa. Pikkukustantamo Jochen on alkanut julkaista Carboy-lehteä, jossa on pelkästään Anderssonin sarjakuvia.

Molemmat toukokuussa lopetetun Love and Rockets -lehteä tehneistä Hernandezin veljeksistä ovat aloittaneet uudet projektinsa. Jaime on alkanut julkaista Whoa, Nellie! -lehteä ja Gilbert peräti kahta, Girl Crazya ja New Lovea. Kaikki ilmestyvät Love and Rocketsin magazine-koon sijaan perinteisessä sarjakuvalehtistandardissa. Ainakaan alun perusteella kummankaan Hernandezin uudet tuotokset eivät pärjää vahvan yhteislehden parhaille tölle.

Comics Journal täyttää tänä vuonna 20 vuotta. Kesällä ilmestynyt juhlanumero 188 karsastaa laajasti Yhdysvaltain synkeää sarjakuvamarkkinatilannetta. Sarjainfo onnittelee englanninkielisen maailman laadukkainta virkaveljeään, jonka laatujournalismia uhkuvilta sivuilta uutistoimituksemme pöllii suuren osan annistaan.

Amerikan National Cartoonists Society täytti tänä vuonna 50 vuotta ja jakoi jälleen Reuben-palkintonsa. Kolmesta voittajasta Lassin ja Leevin tekijä Bill Watterson ei saapunut juhliin poimimaan pystiään - jonka on voittanut jo kahdesti aiemminkin - koska suhtautuu kuulemma kriittisesti kunnianarvoisan järjestön joihinkin tärkeimpiin jäseniin. Samasta syystä hän ei ole edes NCS:n jäsen. Polliittisen srippisarja Doonesburyn tekijä Garry Trudeauulle palkinto sen sijaan kelpasi, semminkin kun hän ollut ehsolla useasti, muttei palkittu kertaakaan. Heidän lisäksi Reubenin kävi pokkaamassa naispiirtäjä Lynn Johnston. Elämäntyöstä myönnettävän Milton Caniff -palkinnon sai yli 70 vuotta New York Timesille työskennellyt pilapiirtäjä Al Hirschfeld. Samalla Reubenilla on aiemmin kunnioitettu vain kahta piirtäjää, Will Eisneria ja Harry Devliniä.

DC-kustantamo suunnittelee uutta Teräsmies-lehteä. Asiassa ei olisi muutoin mitään uutisoimista, mutta kun numerot 2-7 kuulemma käsikirjoittaa Sarjakuva - näkymätön taidekirjan tekijä Scott McCloud.

Tammikuussa kuolleelta, Tarzaniasta parhaiten muistetuulta Burne Hogarthilta on ilmestynyt postuumisti uusi sarja. Morphos muistuttaa kovasti Tarzania ja piirrostyylillä on Hogarthin myöhäiskaudelle tyyppillistä yltyörunsasta väri- ja viivamössöä, taitavaa mutta silmiä särkevää.

Melkein 30-vuotisen urakan Teräsmiehen piirtäjänä tehnyt Curt Swan kuoli sydänkohtaukseen kesäkuun 12. päivänä 76-vuotiaana. Suuri(n?) osa Suomessa julkaistuista Teräsmies-sarjakuvista on ollut Swannin käsialaa. Hänen piirtämäänsä Teris kohtasi mm. legendaarisen vihollisensa Mxyzptikin (Sarjainfo ei takaa nimen oikeinkirjoitusta).

Tiettävästi maailman menestyksekkäin naissarjakuvapiirtäjä, japanilainen Rumiko Takahashi, on saanut sarjansa Ranma 1/2:n loppuun. Sitä ilmestyi 38 200-sivuisia osaa. Amerikkalaiskäännös on vielä alkutaipaleella, joten länsimaisille mangafaneille riittää Ranma 1/2:sta vielä pitkään.

Hiroshimassa pidetään joka toinen vuosi Japanin ja samantien koko Aasian merkittävimmät animaatiofestivaalit. Japanilainen animaatio ei siellä itse asiassa juuri juhli, sillä maan koko valtaisa kaupallinen tuotanto ei kuulu festarin taiteelliseen linjaan. Epäkaupalliset animaatiot taas ovat Japanissa ehkä jopa ahtaammalla kuin länsimaissa, koska julkinen tuki puuttuu. Niinpä Hiroshiman kilpailussa oli Japanista vain yksi varsinainen lyhytlevy ja nippu mainoksia. Suomesta oli yhtä monta kilpailijaa, eli Katariina Lilqvistin Maalaislääkäri. Palkintoja ei herunut enempää meille kuin isäntämaallekaan. Tuomaristo osasi kuitenkin hommansa kerrankin ja antoi pääpalkinnot loistaville elokuville. Hiroshiman atomipommituksen muistoksi rauhaa edistävän animaation palkinto meni Michael Dudok de Witin Munkille ja kalalle ja varsinainen Grand Prix tsekkiläisen Michaela Pavlatov n Repetelle. Molempien palkintojen arvo oli miljoona jeniä eli noin 43 000 markkaa.